

עמ"ת 49461/07/15 - מדינת ישראל נגד מותנא זידאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 49461-07-15 מדינת ישראל נ' זידאן (עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט אמיר טובי
העוררת	מדינת ישראל
נגד	מותנא זידאן (עציר)
המשיב	

נוכחים:

ב"כ העוררת: עו"ד גב' ענבל ברנסון

ב"כ המשיב: עו"ד גב' עביר אסדי ממשרד בן ארי-פיש

המשיב באמצעות הליווי

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ד"ר ז' פלאח) שניתנה ביום 23.7.15 המורה על שחרורו של המשיב ממעצר לחלופת מעצר בתנאים מגבילים.

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום במסגרת תיק 40853-04-15 בבית משפט השלום בחיפה המייחס לו, יחד עם אחרים, שלל עבירות הכוללות קשירת קשר לביצוע פשע, מידע כוזב, זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, החזקת ציוד לזיוף כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית. המדובר בכתב אישום הכולל 8 אישומים המפרטים את נסיבות ביצוע העבירות הנ"ל בהזדמנויות שונות.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

3. בהחלטתו מיום 28.5.15 הורה בית משפט השלום, מפי כב' השופט ש' בנג'ו, על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המתנהלים כנגדו. במקביל הורה על שחרורו למעצר בית של שני הנאשמים האחרים נגדם הוגש כתב אישום יחד עם המשיב. בהחלטתו ציין בית משפט קמא כי מקור האבחנה נעוץ, בין

היתר, בכך שכנגד המשיב תלוי ועומד בבית משפט תיק זהה על עבירות זהות ברובן במסגרתו נעצר המשיב ושחרר למעצר בית בפיקוח שני הוריו. נאמר כי לא חלף זמן קצר והמשיב חזר לסורו וביצע לכאורה עבירות חמורות וזהות לעבירות בגין נשלח למעצר בית. בית משפט קמא ציין כי קיים קושי אינהרנטי ביכולת חלופת המעצר להשיג את תכלית המעצר כשעסקין בעבירות מרמה מהסוג הזה שמבוצעות תוך שימוש באינטרנט. לא בכדי נקבע כי קיימת עילת מעצר בשל יכולתו של העבריין להמשיך ולפגוע בציבור מרחוק באמצעות המחשב, מבלי שניתן הלכה למעשה לפקח עליו ולמנוע את הישנות העבירות. קושי זה תקף ביתר שאת לגבי המשיב אשר מהמסכת העובדתית העולה מכתב האישום משתקף תפקידו הדומיננטי בהיותו "המח" מאחורי ההתארגנות והשיטתיות שאפיינה את התנהלותם של הנאשמים. בית משפט קמא הוסיף כי צירופו של נתון זה להפרת מעצר הבית מלמד כי קיים קושי ממשי למנוע הישנותם של המעשים המיוחסים למשיב. לפיכך, הורה בית משפט קמא, כאמור, על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

4. ערר שהוגש על אותה החלטה נדחה על ידי בית המשפט המחוזי ביום 8.6.2015. בהחלטתו ציין בית המשפט, מפי כב' השופטת תמר נאות-פרי, כי על אף שמדובר בעבירות רכוש הרי שהיקף העבירות, התחכום בו בוצעו, משך הזמן במהלכו בוצעו העבירות והחבירה לשני הנאשמים האחרים מלמדת על מסוכנותו של המשיב לשלום הציבור ולרכושו. עוד הפנה בית המשפט בהחלטתו, לקושי למנוע הישנות עבירה מהסוג המיוחס למשיב, אותה ניתן לבצע בכל טלפון נייד או מה שמכונה "טאבלט" או מחשב נייד. מעבר לכך, בית המשפט ראה ליתן משקל מכריע לעובדה שהמשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו שעה שהוא נתון במעצר בית במסגרת תיק קודם אשר בו מיוחסות לו עבירות כמעט זהות. נאמר כי המסקנה היא שהמסוכנות נמצאת ברף הגבוה והסיכוי לכך שהעבירות תתבצענה שוב הינו גבוה במיוחד. בתוך כך הפנה בית המשפט גם לאמור בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי קיים סיכוי גבוה להישנות העבירות אם כי המפקחים הותירו רושם חיובי וכאלה המסוגלים לאיין את המסוכנות. בסופו של דבר ראה בית המשפט המחוזי לדחות את הערר. בשולי החלטתו ולאחר שהביא עיקריה בפני הצדדים, הוסיף כי ייתכן ולאחר שיחלוף פרק זמן משמעותי, יהיה מקום לשקול מחדש את המשך מעצרו של המשיב וזאת מבלי לקבוע מסמרות לגבי פרק הזמן שיחייב שקילה מחודשת של האיזון הראוי.

5. ביום 23.7.2015 הורשע המשיב על סמך הודייתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום לאחר שזה תוקן וכן הורשע בעבירות שיוחסו לו בתיק האחר שצורף לתיק העיקרי ועניינו עבירות זהות.

באותו מעמד עתר ב"כ המשיב לשקול מחדש את המשך מעצרו של שולחו וזאת לאור שינוי הנסיבות המתבטא בהודייתו ונטילת האחריות מצידו על מעשיו.

6. בהחלטתו שניתנה באותו מועד, ביום 23.7.2015, נעתר בית משפט קמא לבקשת ההגנה והורה על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא. נאמר בהחלטה כי המשיב הודה בביצוע כל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום שתוקן והודה בנוסף בעבירות נוספות בכתב אישום שהוגש על ידי לשכת התביעות בחיפה. בית משפט קמא ראה בהודייה זו כהבנה לאיסור שבמעשיו וכהבטחה שמעשים אלה לא יישנו

בעתיד.

עוד הפנה בית משפט קמא למפקחים שהוצעו ואשר נמצאו על ידי שירות המבחן כמתאימים למלאכת הפיקוח. נאמר כי המפקחים שהוצעו עשו רושם של אנשים בוגרים ואחראים המבינים את משמעות המשימה שהם נוטלים על עצמם ומסוגלים להציב גבולות למשיב. בתוך כך הפנה בית משפט קמא לעובדה שהמשיב שוהה במעצר מיום 13.4.2015 כך שמדובר בפרק זמן ארוך שיש בו כדי להצדיק קיום דיון חוזר. בית המשפט הוסיף כי התרשם ושוכנע שהפרת התנאים בפעם הקודמת היתה מעידה ממנה למד המשיב לקח והסיכוי שהוא ישוב ויפר את תנאי השחרור הוא קטן מאוד.

הערר המונח בפני עניינו אותה החלטה אחרונה של בית משפט השלום מיום 23.7.2015.

7. בהודעת הערר טענה העוררת כי שגה בית משפט קמא בכך שלא נתן משקל ראוי לעובדה שהמשיב הורשע בשני כתבי אישום שעניינם עבירות דומות שבוצעו בשיטות דומות. מדובר בכתבי אישום המגוללים מסכת ארוכה של יצירת מנגנוני מרמה מתוחכמים ושיטתיים, שתכליתם זיוף כרטיסי אשראי ושימוש בכרטיסים מזויפים, לצורך רכישת מוצרים בשווי עשרות אלפי שקלים. מסוכנותו של המשיב מתעצמת נוכח העובדה כי הוא ביצע את העבירות נשוא ההליך העיקרי זמן קצר ביותר לאחר ששוחרר ממעצרו בגין ההליך שצורף, ותוך שהוא מפר את התנאים המגבילים בהם היה נתון, אגב עשיית שימוש במכשירי טלפון ומחשבים. העוררת הפנתה לכך שלמעשה חודש לאחר ששוחרר ממעצרו, חזר המשיב וביצע את אותן עבירות ממש שכללו הקמת אתרי אינטרנט הנחזים להיות אתרים של מפעל הפיס, שליחת הודעות לאלפי אזרחים בדבר זכייתם הפיקטיבית בפרס כספי והשגת פרטי כרטיסי אשראי רבים באמצעותם זיוף כרטיסים ועשה בהם שימוש. עוד הוסיפה העוררת כי שגה בית משפט קמא כאשר הסתמך על המלצות שירות המבחן בנוגע ליכולתם של המפקחים לפקח על המשיב, שכן התסקיר נעדר כל התייחסות לכך שהמשיב ביצע את העבירות כאשר תלוי ועומד נגדו כתב אישום דומה ותוך שהוא מפר את התנאים המגבילים.

8. המשיב ביקש לדחות את הערר ולהותיר את החלטת בית משפט קמא על כנה. בטיעונו הפנה בא כוחו לכך שמדובר במשפחה נורמטיבית שבניה אקדמאים נעדרי כל עבר פלילי וכי נסיבות חייו של המשיב הן שהובילו אותו לילך בדרך בה בחר. נאמר כי מדובר במי שסבל מבעיות רפואיות ונפשיות שהשפיעו על התפתחותו ועל מהלך חייו. עוד הפנה הסנגור לנסיבות הטראגיות בהן מצא אבי המשפחה את מותו, כאשר נפגע בתאונת דרכים בפתח בית המשפט, לאחר החלטתו של בית המשפט לשחרר את המשיב ממעצרו בעקבות הגשת כתב האישום הראשון נגדו. בעקבות אותה החלטה ובעודו ממתין לשחרור המשיב ממעצר, נפגע האב בתאונת דרכים וימים ספורים לאחר מכן נפטר.

עוד הפנה ב"כ המשיב לכך שהודייתו של מרשו מהווה נסיבה חדשה שמצדיקה עיון חוזר בהחלטת

המעצר. המפקחים שנבחנו על ידי שירות המבחן ועל ידי בית משפט קמא הם אנשים הגונים ומבינים את תפקידם וכאלה שניתן לסמוך עליהם. בנסיבות, צדק בית משפט קמא בהחלטתו ובכך שראה ליתן למשיב הזדמנות נוספת.

9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אני סבור כי דין הערר להתקבל.

בהחלטתה מיום 8.6.2015 פירטה כב' השופטת תמר נאות-פרי את כלל הנימוקים והשיקולים שהביאו למסקנתה כי על המשיב להיות נתון במעצר עד תום ההליכים נגדו. אין לי אלא לחזור על אותם נימוקים. העובדה שהמשיב הודה והורשע על סמך הודייתו אינה מהווה נסיבה חדשה שמצדיקה עיון חוזר בהחלטת המעצר לא כל שכן החלטה להורות על שחרורו של המשיב. העבירות בהן הורשע המשיב הן חמורות ומעידות על שיטתיות ותחכום רב ונחישות להונות אזרחים תמימים ולהוציא כספים בדרכי מרמה. לצד חומרת המעשים ניצבת העובדה שהעבירות נשוא כתב האישום בתיק העיקרי נעשו כאשר המשיב היה נתון במעצר בית בגין עבירות זהות בעקבותיהן נעצר ושוחרר למעצר בית, לאחר שבית המשפט נתן בו אמון וסבר כי ניתן לסמוך עליו שלא יחזור לסורו. אלא שחודש לאחר ששוחרר למעצר בית, חזר המשיב וביצע אותן עבירות בדיוק, במספר רב של הזדמנויות, בשיטתיות ובתחכום.

טען הסנגור כי העבירות שבוצעו בפעם השניה נעשו שעה שמשפחת המשיב, שאמורה היתה לפקח עליו במסגרת מעצר הבית, היתה נתונה באבל כבד בשל מות אבי המשפחה ולכן הפיקוח היה רופף. אכן הנסיבות בהן מצא האב את מותו הן טראגיות ואין לי אלא להביע צער ואמפתיה למשפחה באבל שפקד אותה. יחד עם זאת, בחירתו של המשיב לבצע את עבירות המרמה המתוחכמות דווקא בתקופה בה המשפחה מתאבלת על מות האב מעוררת סלידה ומלמדת על העדר גבולות, שיפוט לקוי ומסוכנות ועל כך שלא ניתן לסמוך עליו. תחת להפיק את הלקח ממעשיו, בחר המשיב לחזור ולבצע אותן עבירות ובכך גילה למעשה כי לא ניתן לסמוך עליו וליתן בו אמון. לא ברור על סמך מה קבע בית משפט קמא כי הודייתו של הנאשם מבטאת הבנה לאיסור שבמעשיו והבטחה שמעשים אלה לא יישנו בעתיד. אני סבור כי התנהלותו של המשיב מחייבת את המסקנה כי לא ניתן לסמוך עליו ולא ניתן לבטוח בשיקול דעתו וזהו תנאי בלעדיו לא ניתן לשחררו לכל חלופת מעצר. כבר נאמר לא אחת כי "חלופת מעצר, לרבות מעצר בית, מתבססת על אמון שבית המשפט רוחש לנאשם. שהרי אין חלופת מעצר אלא אם יש עילת מעצר ואין עילת מעצר אלא אם יש יסוד סביר לחשש בדבר מסוכנות הנאשם, הימלטות מהדין או שיבוש הליכי משפט. אם אף על פי כן בית המשפט מסתפק בחלופת מעצר, אין זאת אלא משום שהוא סומך על הנאשם שלא ינצל את השחרור מהמעצר כדי לעבור עבירה, להתחמק מן הדין או לשבש את הליכי המשפט. התנאים המגבילים של חלופת המעצר, יהיה זה מעצר בית ותהיה זו ערבות כספית, לעולם אינם מסלקים את החשש במידה מספקת אלא אם הם מתאספים לאמון שהנאשם יקיים את תנאי השחרור המפורשים והמשתמעם. אם נשמט האמון, מתמוטטת גם החלופה" (בש"פ 507/00 מזרחי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1), 385).

10. בשולי החלטתה מיום 8.6.2015 ציינה כב' השופטת תמר נאות-פרי כי לאחר שיחלוף פרק זמן משמעותי ייתכן ויהיה מקום לשקול מחדש את המשך מעצרו של המשיב. פרק הזמן שחלף מאז ועד

להגשת הבקשה לעיון חוזר אינו משמעותי בכל קנה מידה. בנוסף, לא חל כל שינוי בנסיבות שיצדיק העיון החוזר. לנוכח כל זאת, לא היה מקום לשנות את החלטת המעצר ולהורות על שחרורו של המשיב.

11. לא אוכל לסיים החלטתי זו מבלי להתייחס למשפחת המשיב. הלב נחמץ נוכח האבל שפקד את המשפחה וכאבה מעורר, מטבע הדברים, צער והזדהות. בנוסף, אין לי ספק שהמפקחים שהוצעו הם אנשים ראויים והגונים המבקשים לסייע למשיב לתקן את דרכיו. יחד עם זאת, וכפי שצוין לעיל, יהיה טיבם של המפקחים אשר יהיה, מקום שבו לא ניתן לרחוש אמון לנאשם עצמו לא תועיל לו איכותם של המפקחים המוצעים. בענייננו, כאמור, לנוכח השתלשלות התנהלותו של המשיב, אני רואה מקום לבטוח בו.

12. לפיכך, אני מקבל את הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י' אב תשע"ה, 26 יולי 2015, בנוכחות הצדדים.